

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: **Spolek Svěbyt Brtnice, z. s.**
sídlem Zámek 1, Brtnice
zastoupen advokátem JUDr. Milanem Zápotočným
sídlem Telečská 7, Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2020, č. j. KUJI 30145/2020, OKPP 186/2020

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno usnesení Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče, ze dne 7. 2. 2020, č. j. MMJ/SÚ/27645/2020-ZáD, sp. zn. SZ-MMJ/SÚ/37385/2019/45. Jím bylo žalobci jako účastníku řízení ve věci přestupku podle § 35 odst. 1 písm. e) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, zahájeného oznámením ze dne 7. 10. 2019 uloženo podle § 53 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, aby ve lhůtě do 5 dnů ode dne doručení usnesení předložil důkaz listinou prokazující právní titul užívání prostor fyzickou osobou za účelem bydlení v objektu Z. č. p. 1, B., a označil fyzickou osobu užívající tento prostor k bydlení. Žalobce namítá, že předmětné prostory jsou obydlím, které je chráněno před násilným vniknutím ústavním pořádkem České republiky. Postup správních orgánů překračuje jejich oprávnění v oblasti státní památkové péče a porušuje čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Případný zásah do nedotknutelnosti obydlí je přípustný jen podmíněně a je-li nezbytný. Tato kritéria v daném případě nebyla splněna, ani hodnocena. Navrhl proto, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení o přestupku podle zákona o státní památkové péči. V něm bylo nařízeno ohledání na místě, přičemž žalobce neumožnil správnímu orgánu vstup do všech částí objektu s tím, že jsou pronajaty třetí osobě za účelem bydlení. Nebylo tak možné zjistit rozsah prací provedených bez

stanoviska orgánu státní památkové péče. Z popsaných důvodů bylo vydáno usnesení podle § 53 správního řádu o uložení povinnosti předložit listinu prokazující právní titul k užívání prostor fyzickou osobou za účelem bydlení. Dosud tedy nebylo prokázáno, že se skutečně jedná o obydlí, ani není známa osoba, o jejíž obydlí se má jednat. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí je vyloučené ze soudního přezkumu, neboť se jedná pouze o procesní rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení. Navrhl proto, aby soud žalobu odmítl. Pro případ, že by ji věcně projednával, navrhl zamítnutí žaloby.

3. Před meritorním posouzením žaloby se soud zabýval naplněním podmínek řízení, zejména přípustností žaloby.
4. Ve správním soudnictví jsou kontrole zákonnosti podrobena rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž bylo rozhodnuto o právech a povinnostech fyzických a právnických osob, ve smyslu generální klauzule obsažené v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Současně však uvedené ustanovení připouští možnost, aby na základě výjimek zákonem výslovně stanovených byla některá rozhodnutí z přezkoumání vyloučena. Jedná se o kompetenční výluky uvedenou v § 70 s. ř. s., podle níž jsou ze soudního přezkumu vyloučeny mimo jiné úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem [§ 70 písm. c) s. ř. s.]. Žaloba napadající rozhodnutí, které spadá pod kompetenční výluky, je nepřipustná dle § 68 písm. e) s. ř. s., a soud ji odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
5. Ačkoliv soudní řád správní blíže nespecifikuje, co se rozumí pod pojmem „úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem“, soudní praxe se ustálila na výkladu, že se jedná o úkony, jimiž se správní orgán nedotkl přímo hmotných práv účastníka, ale zasáhl jen do práv souvisejících s vedením řízení.
6. Podle § 53 odst. 1 správního řádu *správní orgán může usnesením uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení důkazu, aby ji předložil. Usnesení se oznamuje pouze osobě, které je povinnost ukládána.*
7. Z předloženého správního spisu je zřejmé, že prvostupňové usnesení ze dne 7. 2. 2020, jímž byla žalobci podle § 53 odst. 1 správního řádu uložena tzv. ediční povinnost (předložit listinu prokazující právní titul užívání prostor zámku B. fyzickou osobou za účelem bydlení), bylo vydáno v přestupkovém řízení vedeném proti žalobci podle § 35 odst. 1 písm. e) zákona o státní památkové péči.
8. Lze tak vycházet ze závěrů Nejvyššího správního soudu vyslovených v rozsudku ze dne 30. 3. 2017, č. j. 3 As 75/2016-53, podle nichž „[u]snesení, kterým se ukládá předložení listiny není (...), v obecné rovině, rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a nepodléhá tedy samostatně soudnímu přezkumu.“ Byla-li ediční povinnost uložena žalobci jako účastníkovi přestupkového řízení, může žalobce v případě nesouhlasu s vydaným usnesením brojit správní žalobou proti rozhodnutí vydanému ve věci samé (v přestupkovém řízení) a v ní namítat i nezákonnost usnesení o předložení listiny dle § 53 odst. 1 správního řádu (přiměřeně srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2008, č. j. 7 Afs 13/2007-54, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 4 Afs 216/2014-32). V takovém případě by předmětné usnesení mělo charakter tzv. podkladového rozhodnutí a soud by jej přezkoumal v mezích § 75 odst. 2 s. ř. s.
9. Soud proto uzavírá, že vzhledem k tomu, že prvostupňové usnesení podle § 53 odst. 1 správního řádu (a na něj navazující rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2020) bylo vydáno

v rámci běžícího přestupkového řízení, jehož je žalobce účastníkem, nemá napadené rozhodnutí přímý dopad do veřejných subjektivních práv žalobce. Napadené rozhodnutí tak nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., ale toliko za rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. To je podle § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkumu vyloučeno.

10. Soud proto podanou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. c) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítl. Jednotlivými námitkami uplatněnými v žalobě se soud nezabýval, neboť věc samu neposuzoval.
11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. července 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu